

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatvm Serie Vigesimvm-Octavvm De Matrimoniis, &
Sponsalibus, cum Indicibus necessariis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Qualiter ob fortunarum defectum, aliásve causas superuenientes
solvantur sponsalia. Pun. 28.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76659](#)

4. Solum est difficultas, An si sponsa tempore sponsalium pulcherrima exierit, & postmodum notabiliter fuerit deformis, possit sponsus ob eam deformitatem ab sponsalibus resiliere? Negant Couaruu. 4. decret. i. part. c. 5. initio n. 6. Alexand. Carret. lib. 1. de spon. al. cap. 1. 5. in fine. Matien. lib. 5. recipi. s. i. Rub. Glos. 1. num. 47. Ludouic. Lopez 2. part. infra dict. de mar. cap. 38. Gutierrez. de matr. cap. 32. num. 8. Ducuntur, quia Textus in dicto cap. quemadmodum loquitur de deformitate proueniente ex mutatione membrorum, veluti amissione oculorum, nasi, aurium, &c. non in deformitate longe inferiori, quia solum pulchritudini aduersatur, ut colligatur ex illis verbis, vel quiaquid ei turpis evenerit, tacite indicans deformitatem, quia sponsalia dissoluere deberet maiorem ea deformitatem expressa esse debere. Quod aperte explicita dicta lex regia 8. ibi: [ole auinice otra cosa mas defauisida, que algunas delfas sobredeicas:] alias ut inquit Gutierrez ex solis febris ordinariis, & debilitate facie, & corporis absque alia graviitate, nociva morbi sponsalia dissoluta posse, quod videtur absurdum, & contra mentem Pontificis in dicto cap. quemadmodum. Et confirmatur, nam deformitas, quia in predicto c. sponsalia dissoluere communis est tam feminæ, quam vito, at defectus pulchritudinis in vito non praebet feminæ sufficientem causam sponsalia dissolendi. Ergo neque defectus pulchritudinis in feminâ eam causam vito probare debet. Neque obstat, quod Innocent. in dicto cap. quemadmodum n. 3. & ibi. Hostiens. verbo profecto explicantes predictum Textum dixerint dissoluere sponsalia, quando superuenient notabilis deformitas, quia non manent res in eodem statu, cum nos si feminâ apta facere id propter quod dicitur, scilicet tollere vito occasionem fornican- diqua ad eam tam deformem accedere non valat; non in qua obstat; quia intelligendum est de deformitate ibi expressa, simili, vel maior, non de deformitate longe inferiori, quia est pulchritudinis defectus, cum passim viri ad formam non pulchras accedant, relicta pulchritu ma coniuge.

5. Nihilominus verius ex ultimo ob predictam causam notabilis deformitas dissoluere possit sponsalia ad alia compate, quod docuit Sanch. alii relatis. disp. 57. num. 4. Basili. Ponce lib. 12. c. 17. num. 5. Coninch. dub. 8. num. 66. Ratio definita ex eo quod res sine notabiliter mutata, neque praefomi possit priorem intentionem ad hunc casum ita difficultem extensam fuisse. Quippe sponsus, qui post sponsalia contracta notabiliter deformis effectus est, alterius placere non potest, non igitur aptus erit tollere ab eo occasionem forniciandi. Neque obstat viros relicta coniuge pulchra, cum deformi formari, quia id est per accidentem; per se tamen mulier pulchra amorem conciliat, deformis avertit. Quia autem deformitas notabilis arbitrio Iudicis decidendum est, non sponsus ob peccatum errandi, neque enim quilibet defectus pulchritudinis censendus est notabilis, alias passim sponsalia dissoluerentur; sed ille tantum, qui quemlibet hominem praedictum eius generis, & conditionis à matrimonio contrahendo obserueret.

6. Ex his solvuntur fundamenta opposita. Fatoe in dicto cap. quemadmodum solam deformitatem ex defectu membrorum, illaque maiorem exprimi, at in ratione decidendi eam inferiorem deformitatem contineri, si talis sit, ut ob eam deformitas notabiliter alteri dupliceat, & prudenter infelices sexus ex matrimonio contrahit cunctantur. Ad confirmationem nego ob deformitatem sponsi non possit sponsam sollempniter, potest virque, ut bene notauit Coninch. d. disp. 2. 3. dub. 8. num. 66. sed sponsi deformitas, quae causam refutandi pectori major esse debet, ea scilicet que horrorem causeret.

7. Ex parte animi solui sponsalia ob eius deformitatem docent fieri omnes Doctores, quippe animus corpore præstior est, idque illius deformitas validiorem causam praestat sponsalibus dissoluendis. Quapropter si aliquis gravis delicti aliquis ex sponsis infamatus, innocens resiliere potest, ut certissimum tradidit Anton. Cuchus. lib. 1. initio. cap. 10. 63. Sanch. disp. 17. n. 2. Gutierrez. c. 33. n. 3. quia est gravis mutatio, quae in contubernio matrimonio quemlibet prudenter avertit. Secundum sponsalia soluuntur, si ebrietas, contumaciam, aliisque simili virtute reperitur sponsus dectus. Tum quia probossum est illum ducere. Tum quia infelices ex eis ex matrimonio timeri possunt, ut bene notauit Coninch. d. disp. 2. 3. dub. 8. num. 67. Sanch. disp. 63. in fine. Basili. Ponce lib. 12. c. 17. n. 6. Tertiò ob morum asperitatem, vel ob fauicium denuo cognitam, poterit altera pars resiliere. Sennim haec causa sufficiens est ad diuortium. c. ad. littera de reg. spon. 2. fortiori sufficiens ad sponsalia dissoluenda, si tunc tradit Abbas in coveniens. Qui clerici, vel vocationes, n. 2. & ibi. Alexander de Neuon. 2. Sanch. plures referens disp. 58. n. 2. Gutierrez. c. 33. n. 1. Coninch. disp. 2. 3. dub. 8. num. 67. Neque oblat Textus in cap. veniens, ubi mulier ab sponsalibus refusa, non modis audierat plura ab sponsi severitate, censetur fidem violasse, quia non est censenda fidem violasse, eo quod ob severitatem sponsi ab sponsalibus recellerit, sed quia refusa abeque sufficiens notitia illius severitatis, fuit enim vana.

Ferd. de Castro. Sum. Mor. Part. V.

in credendo, ut aduerit Glossa ibi verbo, severitate. Et Abbas. n. 2. Sanch. & Coninch. loc. allegatis. Quartò ob grates inimicities ortas inter sponsos dissoluuntur sponsalia ex parte viri, ut quia viri executo sponsalium facta est notabiliter durior, & ex tali matrimonio infelix exitus timeri potest, sicut dicunt in c. c. requisitis de sponsalib. & tradit plures referens Sanch. dicta disp. 58. n. 2. Gutierrez. c. 33. n. 2. Quintò si alterius partis parentes obstinatè contradixerint, ex qua contradictione timeri merito possit discordia grauis inter parentes, seu confangineos sponsorum, & a fortiori inter ipsos sponsos, ut quae ab sponsalibus soluitur, quia in eo euertitur viri datus est contractus, & graui periculo expositus malicie, ut bene notauit Nauarr. c. 1. 6. n. 18. in fine. Coninch. disp. 2. 3. dub. 8. n. 68. Paul. Layman. lib. 5. sum. tract. 10. 1. p. c. 2. n. 18. Cautè tamen in hac causa procedendum est: [ex p. c. enim, ut bene inquit Sanch. lib. 1. disp. 14. n. 3. circa finem, variae minæ iactant, retrofusque opponuntur, & discordiarum pericula intentantur, quae tamen experientia teste, vbi deterruit ille impetus, & matrimonium celebravit, in nihilum recidunt, facileque animi conciliantur, & sedatur omnis tempestas.

P V N C T V M X X V I I I .

Qualiter ob fortunatum defectum, aliásve causas su- peruenientes soluantur sponsalia?

1. Ob defectum dotis promissa soluantur sponsalia ex altera parte.
2. Si dos promissa non est, plures censem non dissoluere superuenientem sponsa paupertatem.
3. Verius est oppositum.
4. Si vergae pauperi aitem deueniat, viri datus sufficiens dissolutionis causa.
5. Ob superuenientem diuinitarum copiam nec cogit atam ab altero contrahente, non ob obligatam promissi stare.
6. Causa, qua sponsalia executionem reddit notabiliter diffi- cultorem sufficiens est ad ea dissoluenda.
7. Procedit, etiam predicta causa superuenientia, postquam alius fuit in morte.

1. E T quidem ob defectum dotis promissa sponsalia dis- solui ex altera parte docet communis sententia aduersus Bald. in c. quemadmodum, n. 8. de iure invando, & Alexand. de Neuio n. 16. eo quod dotis promissio est conditio, sub qua sponsalia celebrantur, ac proinde deficienti conditione etiam circa culpam obligatio sponsaliorum cessat: sic Couaruu. 4. decret. 1. p. c. 5. initio. n. 4. Menoch. lib. 2. de arbitrar. casu 455. n. 6. Sanch. disp. 59. n. 2. Gutierrez. c. 33. n. 2. Paul. Layman. lib. 5. sum. tract. 10. c. 2. n. 18. Coninch. disp. 2. 3. dub. 8. n. 70. & habetur e. de illis 3. de condit. apposit.

2. Quod si dos promissa non est, multi Doctores, quos plena manu referunt Sanch. dicta disp. 59. n. 3. Gutierrez. c. 33. n. 3. censem sponsalia non dissoluere ob superuenientem sponsa paupertatem. Mouentur, quia non est censenda mulier nobis omnia sua bona in dotem offerre, nisi id exprimat, ut alii relatis docet Couaruu. 4. decret. 1. p. c. 5. initio. n. 5. Macard. de probatorib. cond. 57. n. 2. Barbofa in Rub. ff. solitu. matri. 4. p. n. 3. Ergo promittens matrimonium sponsa diniti dote non promissa illi obligatur; ac si nulla bona haberet. Si enim sub conditione bonorum, quae de presenti habet, veller obligacionem sponsaliorum intelligi, cur id non expedit, & cur non postulant illa bona in dotem constituit?

3. Sed verius est in predicto cunctu sponsalia dissoluvi, ut docuit Abbas in dicto cap. quemadmodum. n. 10. de iure invando. Syluest. verb. sponsalia. q. 10. cap. 9. Nauarr. c. 2. n. 2. 7. Anton. Cuchus lib. 5. initio. maiorat. iii. 10. n. 7. Henric. lib. 1. c. 14. n. 6. Sanch. lib. 1. disp. 59. n. 4. Gutierrez. c. 33. n. 4. Paul. Layman. lib. 5. sum. tract. 10. 1. p. c. 2. n. 18. Coninch. disp. 2. 3. dub. 8. n. 69. Basili. Ponce lib. 12. c. 17. n. 6. Mouentur, quia satis receptum est mulierem nubentem omnia bona sua in dotem promitte, rater si id non exprimat, ut aduersus Doctores n. precedente relatis docet Bart. in repetit. leg. si conflante. n. 78. ff. solitu. matri. Aliis, ut Antonio Gomez, leg. 50. Tauri. n. 17. de quo Menoch. lib. 3. presumpt. 6. pertinet. Et iure Cafella id videretur certum ex lib. 4. compil. sit. 46. initio. Sed esto id verum non sit; negari tamen non potest grauenus esse mutationem, quae si à principio esset, quemlibet prudentem à matrimonio contrahendo avertit. Etenim in promissione matrimonij maximè attendit patrimonium contrahentis, an amplum sit, an exiguum, ut onera matrimonij sustentari possint? Quare illa promissio matrimonij subiungitur sub illo diuinitarum statu, vide si ab illo cadit, obligatio cessat.

4. Ex qua doctrina inferretur Seraphin. de c. 12. 5. 8. n. 8. Et 2. Riccius de c. 2. 2. Basili. Ponce c. 17. n. 2. timorem infulum, & probabilem exhortationis, esse sufficientem causam sponsalia dissoluendi, quia est timor cadenti ab statu tempore sponsaliorum habito. Quod si viri datus paupertatem deueniat, viri datus sufficiens dissolutionis causa, minus

E enim

enim apti sunt ad onera matrimonij sustinenda, neque in hac parte est compensationi locus, ut bene notauit Rebello, lib. 4. de oblig. iustit. q. 8. sec. 3. num. 70 Basili. Ponce, lib. 12. c. 6. 17 num. 8.

5. At si tempore sponsalium ingens diuiciatum copia vni ex sponsis euenerit, quam tamen à principio non cogitauit, altero sposo in eodem statu manente, ethi aliqui videtur posse decobligatum esse ab sponsalibus, eo quod carum execuio illi sit notabiliter durior, & quam à principio non praestaret, si se in diuitem videret. At longe verius censem, & ferè certum obligatum esse promissum itare, quia pars qua cum contrahit non est deterior facta. Ergo nullum praestaret resiliendi fundatum. Ergo non debet suo iure priuari ob diuicias alteri parti superuenientes. Atque ita docent Sanch. dub. 1. disp. 19. in fine. num. 7. Gutierrez. cap. 33. n. 4. Coninch. disp. 23. dub. 7. num. 60. Posita autem sufficiens causa ad sponsalia dissoluenda, & non aliter, standum est assertioni cuiusque se minime contenturum, si eam fererit, quia de eius voluntate non aliter quam eius testimonio constare potest, utiam relatis docuit Sanch. disp. 6. 2. in fine. numero 6. Gutierrez. 33. num. 9.

6. Deinde procedunt supradicta ethi sponsalia fuerint iurata, quia ut lex dictum est, irremuntem sequitur narratorem, cui asseratur, sicut in praesenti tradidit alios reitens Sanch. d. 62. n. 4. & disp. 6. 4. n. 7. Gutierrez. c. 33. num. 7. Coninch. a. 33. 2. dub. 7. num. 61.

Neque his ostendit Textus in eumadmodum, ubi deciding ob fornicationem praecedentem sponsalia non posse dissoluenda, quia ut explicat ib. Glosa, & Anton. & communiter Doctores intelliguntur de fornicatione praecedenti nota, secus ignorata.

7. Hinc sit ob fornicationem sponsa, quam virginem esse existimabas te posse ab sponsalibus etiam iuratis resistire ob rationem rectam notabilis mutationis, & quia bigamus fieres, unde dissolvi coniugio non posles abique dispensatio ad ordinis promoviri, quod est graue ouia. Atque ita cum communiter docent Sanch. lib. 1. disp. 6. 4. n. 7. Gutierrez. c. 33. 2. dub. 7. num. 2. Coninch. disp. 23. dub. 7. num. 60. Paul. Layman. lib. 5. sum. tract. 1. o. 2. n. 18. & alijs plures apud ipsos.

8. Quod procedit tametsi illa noua causa superueniat, postquam alius fuit in mora implendi sponsalia, quia praedicta mora ethi inducens obligationem facili faciendo damnum ex illa sequitur, alteri compatri non tollit efficaciam causae dissolutionis sponsalia superuenientis, ut bene notauit Sanch. d. disp. 62. n. 5. Gutierrez. c. 33. num. 8.

P V N C T V M X X I X ?

An si praedicta causa præcesserint sponsalia, & ignorantur, sponsalia dissoluantur, ac si postmodum superuenissent?

1. Affirmatiuè respondendum est.
2. Procedit quando ignorantia causa dedit causam contrahendi.
3. Procedit ethi sponsalia fuerint iurata. Et satis obiectio.
4. Ob fornicationem sponsa, quam esse virginem existimabas, potes ab sponsalibus etiam iuratis resistire.
5. Eesse viduam, quam putes virginem alicui videbitur, non esse sufficientem causam dissoluendi.
6. Sed probabilitus est oppositum.
7. Fornicatio sponsi praecedens non dat sponsa sufficientem causam dissolutionis.
8. Excipe, nisi cum pluribus effet forniciatus.
9. Deinde si ex fornicatione problem habetur.
10. Praedicta causa ignorata reddit contractum non ipso iure nullum, sed irritandum.
11. Conclusa causa sufficientis ad dissoluenda sponsalia censetur iuri resiliendi cedere, si coniugem cognoscet.

12. **N**otanter dixi, si predicta causa sponsalium dissolutione ignorarentur, nam si illis cogitosi sponsalia contrahantur, omnes Doctores firmam nullam superesse facultatem resiliendi; quia iam liberè consensisti, quo consensu posito ius alteri partis quiescunt, quo priuari non debet. At aliqua ex predictis causis ignorata, poteris illa cognita ab sponsalibus resilire, ut ex communis sententia aduersus Paludan. m. 4. d. 7. q. 1. art. 3. n. 3. & Supplement. Gab. eodem d. q. 2. art. 3. docent Henrici. lib. 11. c. 14. num. 6. Thom. Sanchez. lib. 1. disp. 6. 3. n. 2. Gutierrez. cap. 34. de matr. num. 2. Coninch. disp. 23. dub. 8. n. 17. & dub. 9. n. 71. Paul. Layman. lib. 5. sum. rr. 10. c. 1. p. 1. 2. n. 18. Basili. Ponce lib. 12. de sponsal. 18. à n. 1. Ratio est manifesta, quia comparatione tui res notabiliter mutantur, siquidem de novo appetit vitium, quo tecum contrahens vilior est, quam à principio existimasti. Etenim illud vitium comparatione tui tunc apponitur, quando tibi manifestatur, quia tunc est censenda res fieri, quando innoteſci. Argum. c. patro. 1. de exceptionib. sicut è contraria tunc censetur non esse, quando non appetit. leg. in lege. ff. de contrahenda empti. Et præterea in generali, simplici obligatione non censentur comprehendenda quae cogitata ab obligatione prudenter auerterent. leg.

obligatione generali. 6. ff. de pignorib. & leg. 1. Cod. que res pignori obligari possunt. lege si libertus, de oper. libert. cap. veniens de iuris iurando.

2. Hacten procedunt, quando ignorantia causa decidit causam contrahendi: secus quando ita affectus es, & esto praedictam causam cognosceres, atque hoc ceteris si quod nunquam est presumendum, nisi expressius/ quia in eo evenit non est facta illa mutatio comparatione tui consensus, que à contrahendo auertitur, ut docuit Sanch. lib. 1. art. 1. p. 6. 5. num. 2. Basili. Ponce lib. 12. de sponsal. cap. 18. n. 4. Coninch. disp. 23. dub. 7. num. 60. Posita autem sufficiens causa ad sponsalia dissoluenda, & non aliter, standum est assertioni cuiusque se minime contenturum, si eam fererit, quia de eius voluntate non aliter quam eius testimonio constare potest, utiam relatis docuit Sanch. disp. 6. 2. in fine. numero 6. Gutierrez. c. 33. num. 9.

3. Deinde procedunt supradicta ethi sponsalia fuerint iurata, quia ut lex dictum est, irremuntem sequitur narratorem, cui asseratur, sicut in praesenti tradidit alios reitens Sanch. d. 62. n. 4. & disp. 6. 4. n. 7. Gutierrez. c. 33. num. 7. Coninch. a. 33. 2. dub. 7. num. 61.

4. Hinc sit ob fornicationem sponsa, quam virginem esse existimabas te posse ab sponsalibus etiam iuratis resistire ob rationem rectam notabilis mutationis, & quia bigamus fieres, unde dissolvi coniugio non posles abique dispensatio ad ordinis promoviri, quod est graue ouia. Atque ita cum communiter docent Sanch. lib. 1. disp. 6. 4. n. 7. Gutierrez. c. 33. 2. dub. 7. num. 2. Coninch. d. 62. n. 4. & disp. 6. 4. n. 7. Gutierrez. c. 33. num. 7. Nam doctrinam mentio contra Doctorum extendit contra alios ad fornicationem vidua. Quia negari non potest probatum esse viro viduam inbonitatem ducere, quia principio cognito ab sponsalibus abstinenter.

5. At vero ethi viduam, quam reputatis virginem sic sufficiens causa dissoluendi sponsalia difficultate noui carebis, que adducit Coninch. disp. 23. dub. 7. n. 58. Nam eti illa matrimonio bigamus fias, non videtur hoc multum rectio cum contrahens matrimonium nihil minus cogiter quam ad ordinis promoviri, minimeque virum decet. Ergo est ista comparisone tui notabilis mutationis. Neque obiectum quod obligatus fucus inquisitionem facere de sponsa statu si defacto non feceris ob aliquam probabilem rationem, nempe quia ipsa non gestabat vidualem habitum, nam tunc censendas nos eis qualitatem contrahendo approbase.

6. Sed probabilitus censetur cum Sanch. disp. 6. 3. n. 7. Gutierrez. c. 3. 4. n. 4. Basili. lib. 12. c. 18. n. 2. in quolibet euenui te posse refilere, eo praecipue quia in communis hominum estimatione vidua censetur inferioris conditionis, quam virgo ad matrimonium contrahendum, minimeque virum decet. Ergo est ista comparisone tui notabilis mutationis. Neque obiectum quod obligatus fucus inquisitionem facere de sponsa statu si defacto non feceris ob aliquam probabilem rationem, nempe quia ipsa non gestabat vidualem habitum, nam tunc censendas nos eis qualitatem contrahendo approbase.

7. Sponsa vero fornicationem praecedentem ignorantem præstare sponsa ius resiliendi indicavit Nauart. c. 22. n. 27. eo quod hæc subsequens ius resiliendi præstat, ergo præstare debet, esto præcedat ob rationes in principiis factas. Sed omnino tenendum est oppositum cum Sanch. d. 62. n. 4. & Gutierrez. c. 33. num. 7. Coninch. disp. 23. dub. 7. n. 62. Basili. Ponce. L. 12. c. 18. n. 2. Ratio est: quia fornicatio sponsi præcedens sponsalia non haberat eam qualitatem, ob quam subsequens dividit. Quippe ea dirimit eo tantum, quia fidem datum violat, & subiectum reddit de futuri tori violatione, que tamen in fornicatione praecedentem non procedunt. Secus vero est in fornicatione sponsi, que non solum ob fidem violat, & subiectum violandi torum sponsalia dissoluti facit, sed quia ipsa fornicatione violori & contemptibili facta est, quod tamen in fornicatione sponsi non procedit. Non enim ob hoc delictum minoris estimationis fit, neque ullam notam incurrit feminam, eo quod nubat viro qui aliam cognovit.

8. Excipe tamen, si vir cum pluribus fornicatis es, ita ut censetur maximè huic virtutio dedirus, quod antea sponsa ignorabas, quia eo casu probatum faciemus est illud ducere, & meritè timere potest contracto matrimonio similia patraturum: sic notauit Sanch. d. disp. 6. 3. num. 9. & 10. Gutierrez. c. 33. num. 7. Coninch. disp. 23. dub. 7. n. 62. Basili. Ponce. cap. 18. num. 2.

9. Secundum excipe, nisi ex fornicatione prohabebitis quia redditur matrimonium difficultius, tum ob obligacionem ei alimenta præstandi, tum quia causa discordiarum esse.